

som i særlig grad beskæftiger disse arbejdstagere. En væsentlig del af disse arbejdsgivere ville sandsynligvis høre til de kategorier, f. eks. landbrugere og håndværkere — bl. a. inden for det store byggeområde — for hvem det er særligt ønskeligt, at indeholdelsesordningen tilrettelægges så enkelt som muligt.

Ordningen med central forskudsskatteberregning på grundlag af stadige forhåndsindberetninger om lønnens størrelse ved hver eneste lønudbetaling i de enkelte virksomheder ville endvidere medføre ulemper for arbejdsgiverne derved, at lønberegningerne og udbetalingerne af løn — med fradrag af forskudsskat — ville blive opdelt i 2 arbejdsgange. Ikke mindst for større arbejdsgivere kunne dette føles ganske unødvendigt og besværligt, idet de selv kunne tilrettelægge beregningerne og indeholdelserne på en enklere måde, eventuelt maskinelt.

Sammenfattende må det herefter siges, at ordningen ville medføre væsentligt mere besvær for arbejdsgiverne som helhed end den i loven forudsatte ordning. Samtidig ville ordningen medføre øgede vanskeligheder for de myndigheder, der skal føre kontrol med arbejdsgivernes indeholdelser, ligesom ordningen i en række tilfælde ville virke meget utilfredsstillende i forhold til lønmodtagerne.

II. Det skitserede system ville være yderst ømfindtligt over for selv ganske små forsinkelser, som næsten uundgåeligt måtte opstå i en række tilfælde, og som kunne skyldes ikke alene arbejdsgiveren, men også de af dette system nødvendiggjorte uhyre mange postforsendelser. Eventuelle forsinkelser eller fejl i postgangen ville derved give særlige problemer, og det omfattende og forcerede manuelle arbejde med omsætning af arbejdsgiverindberetningerne til maskinelt læselig form ville også gøre systemet særdeles ømfindtligt. Det måtte frygtes, at de nødvendige justeringer af forekommende fejl ville virke stærkt belastende for såvel arbejdsgiverne og arbejdstagerne som skattemyndighederne.

III. I notatet af 9. februar 1967 er i resuméet under nr. 1-8 opregnet fordele ved det skitserede system.

1. „Arbejdsgivernes medvirken kan redu-

ceres til at omfatte indberetning af bruttoløn og personnummer, hvilket vil opfattes som en lettelse i forhold til andre ordninger.“

Kommentar.

Det skitserede system vil, som ovenfor nævnt, medføre væsentligt mere besvær for arbejdsgiverne som helhed end den i loven forudsatte ordning.

2. „Omgående kontrol med korrekt og rettidig indbetaling fra arbejdsgiverne.“

Kommentar.

Det skitserede system vil efter finansministeriets vurdering ikke give bedre eller hurtigere kontrolmulighed end den i loven forudsatte ordning.

3. „Der skabes et bedre grundlag for den ligningsmæssige kontrol med arbejdsgivernes regnskabsangivelser.“

Kommentar.

Den omstændighed, at man vil bebyrde arbejdsgiverne med de ugentlige indberetninger til databehandlingen, skaber ikke i sig selv hverken bedre eller dårligere grundlag for den ligningsmæssige kontrol.

4. „Det er for lønningers vedkommende unødvendigt at skelne mellem hovedindtægt og biindtægter. Kildeskatten får derved i højere grad karakter af en definitiv skat.“

Kommentar.

En sondring mellem hovedindtægt og biindtægter rummer i praksis ingen vanskeligheder, hverken i forhold til arbejdsgiveren, som skal henholde sig til oplysningerne i skattekort eller bikort, eller i forhold til lønmodtagerne eller skattemyndighederne.

Hvad angår spørgsmålet om definitiv skatteberregning henvises til kommentaren ad 5.

5. „Den stadig ajourførte trækprocent sikrer, at egentlige efterreguleringer skal finde sted i væsentligt mindre omfang end forudsat i lovforslaget, hvortil kommer, at efterreguleringer så godt som helt ville kunne undgås, såfremt der indførtes en beskatning af renteindtægter m. v. ved udbetalingen (kuponkat). Også en sådan beskatning ville kunne administreres gennem den her skitserede ordning.“